

nemsnitpriser, som gjælde i Landet; men det maatte stee paa en mere henstigtsmæssig Maade, end her er anvist, især i de Amtet, hvor ingen Nvis udkommer, Noget, man jo let vilde kunne finde paa. Det Vigtigste, som bliver at bemærke ved Loven, vil jo være, at den ikke maa krænke nu bestaaende Contractsforhold. Det kan jo ikke være Meningen, at man der, hvor der er contraheret om enkelte Betalinger efter Capitelstarten, skulde gaae hen og ved denne Lov forandre dette saa aldeles, som det efter den kan blive Tilfældet. Søvrigt veed jeg ikke, hvorfor de ærede Herrer have indskrænket sig til de i Forslaget nævnte 6 Maaneder; naar de endelig ville gjøre Forandring, hvorfor da ikke optage Priserne for alle 12 Maaneder, og saa kunde man jo herefter overlade til Folk, om de vilde accordere efter de 12, efter de 6 eller efter de nu gjældende 4 Maaneder. Den gamle Idee, at Wintermaanederne og Efteraarmaanederne skulde som de solideste Maaneder angive Kornets Værdi, er vist ikke længere holdbar. Handelen har faaet en saa aldeles anden Gang, at Kornhandelen nu er fordeelt hele Aaret igjennem. Derfor skal vindes Noget ved dette Lovforslag, mener jeg rigtig nok, at det maa undergaae en betydelig Forandring og i Hovedsagen aldeles omgjøres.

Bloch: Jeg kan ikke see, at dette Lovforslag ved de Forandringer, som ere blevne foreslaaede, vil kunne bidrage Noget til at opnaae, hvad der dog maa tænkes at være Formaalet: en større Paalidelighed og Sikkerhed i Ansættelsen af Capitelstarten. Der er foreslaaet den Forandring, at istedetfor at modtage Indberetninger fra Herredsfogderne, skulle disse indgives af Sogneforstanderskaberne; man gjør vel, ved at drage den anden interesserede Part ind i Sagen, Regning paa, at Præsterne maastee ville ansætte noget for høit, og Sogneforstanderskaberne accurat ligesaameget for lavt, og saa skulde Sandheden ligge i Midten. Jeg troer, at det vil være noget tvivlsomt, om dette vil blive naaet. Det vilde være det Ustykkeligste, om man kunde faae Capitelstarten ansat, uden at det skete ved dem, der kunne synes at være interesserede deri, og derfor ere udfatte

for at blive misstendte for Partiffighed. Herredsfogderne, mener jeg, ville dog i Almindelighed staae mere udenfor denne Sag og kunne derfor afgive et upartiffigt Botum. Sognefogderne skulle indgive Indberetninger til Herredsfogderne om de Priser, der finde Sted i deres Kredse. Jeg veed ikke, om det stee, men Praxis er vist mange Steder og maastee de fleste, at Herredsfogderne just ofte fra Kjøbmændene erholde deres Underretning om, hvad Priis de have givet i den forløbne Maaned, og jeg maa sige, at det er den samme Fremgangsmaade, jeg som Kjøbstadpræst har brugt. Jeg er gaaet hen til en Kjøbmand, som har ladet mig see sin Bog, og paa de Priser, han omtrentlig har givet i Maanedens Lob, har jeg bygget mit Botum. Jeg ledes derved hen paa en Tanke, som i forrige Session blev, om jeg ikke huffer fell, udtalt af den høitærede Indenrigsminister, nemlig om det ikke var muligt at tilveiebringe en commerciel Autoritet, som kunde bestemme Capitelstarten, eller ialtsald være medbestemmende ved dens Ansættelse. Jeg troer ikke, det vil være umuligt at gjennemføre dette saaledes, at Capitelstarten bliver sat efter hvad der indeholdes i Kornhandlernes Bøger, eller efter hvad der af disse Handlende bliver angivet som de Priser, de have givet. Jeg indseer ikke ganske Nødvendigheden af, at der til Capitelstartens Ansættelse afgives saamange Bøta, nemlig fra hvert enkelt Sogn eller Pastorat. For alle de Sogne, som ligge omkring en Handelsplads, hvor der drives betydelig Kornhandel, gjælde i Reglen de samme Kornpriser, nemlig de, som de Handlende paa dette Sted give. Det synes derfor rimeligt at søge Oplysning om, hvor høie Priserne ere paa disse Steder. Jeg skal henstille disse Bemærkninger til Overveielse, for om man muligt kunde faae hele denne Sag ordnet paa en anden Maade.

Der er allerede gjort en Bemærkning om, hvorledes denne Lov vil have Indflydelse paa bestaaende Contractsforhold, hvilket jeg maa ansee for meget misligt. Naar der f. Ex. er indgaaet Tiendecontracter, der ere confirmerede og altsaa ikke kunne forandres, saa blive de Vilkaar, som de Contraherende ere blevne